

ALLELUJA

Wstawać śpiochy! Biją dzwony!
Kamień z grobu odwalony!
Jezus powstał z martwych już
Zbawił tym tysiące dusz
Rezurekcja się zaczyna
biegnie chłopak i dziewczyna
by się Panu dziś pokłonić
i szatana precz wygonić
Nastał dzień wielkiej radości
Niech miłość w sercach zagości!
Cieszą się w niebie Anieli
Życzę Wam cudnej Niedzieli!

CHRYSTUS FRASOBLIWY

Zadumał się Chrystus
nad losem człowieka
przysiadł w tej kapliczce
i na niego czeka
Nie karci, nie ruga
ani nie potępia
Jak ciężkie jest życie
Sam dobrze pamięta
Kiedy wraz ze swymi
uczniami wędrował
Nauczał, uzdrawiał
a na końcu skonał
Wie On dobrze przecież
że słabość człowieka
kusi go do złego
przed trudem ucieka
Lecz czuje On także
bo zna nas wszak dobrze
że chociaż ułomni
to kochamy szczerze
I ta nasza miłość
którą obdarzamy
jest dla nas przepustką
za niebiańskie bramy
Dlatego też Jezus
zmęczony, stroskany
cierpliwie tu czeka
w kapliczce schowany.

DOŻYNKI

Misternie zrobione wieńce
ze zbóż oraz polnych kwiatów
Złożone Bogu w podzięcie
Na chwałę Jezusowi i światu
W tych wieńcach, tak kolorowych
nie widać trudu rolników
By zebrać łany zbóż złotych
tak często płakali z wysiłku
Lecz kiedy zboże w spichlerzach
a w piecach cudnie chleb pachnie
w kościele każdy z nich klęka
dziękuję Przenajświętszej Pannie
Czy pojąć człowiecze zdołasz
gdy wzgardę do nich poczujesz
że oni chleb w pocie czoła
zbierali-ten, co go kosztujesz
A kiedy resztki, bo czerstwe
bezmyślnie wrzucasz do kosza
pomyśl, że gdzieś dziecko głodne
chciałoby choć te resztki dostać
Mało szacunku dla chleba
Mało dla rąk spracowanych
Lecz oni bliżej są nieba
Ci z „krzyżem” ku ziemi zgarbionym...

DUNAJEC

W małopolskiej tej krainie
gdzie tereny są górzyste
Tam Dunajec chyżo płynie
A w nim nurty porywiste
Woda czysta, krystaliczna
Jak wąż sunie zakolami
Panorama wokół śliczna
Dech zapiera widokami
Mija Gorce i Pieniny
Tworzy w drodze trzy jeziora
Do Sandomierskiej Kotliny
pędzi, bo go Wisła woła
Z flisakami chętnie gada
co turystów wożą tratwą
Różne baśnie opowiada
Zwłaszcza takie z akcją wartką
A legenda stara głosi
że Janosik pod Niedzicą
przez Dunajec raz przeskoczył
gubiąc przy tym pogoń liczną
Bo go w lochy wsadzić chciała
hajduków zamkowa zgraja
Za nim skoczyć wszak się bała
Na brzegu rzeki została.

DZIĘKUJĘ

Za serce, co kocha
za oczy patrzące
za ciało, co czuje
za uszy słyszające
za duszę wrażliwą
za cud poznawania
za życie me całe
dziękuję Ci, Boże.
Za dar odczuwania
cierpienia i bólu
za moc przeżywania
a także dawania
za wolę mą słabą
lecz mocne sumienie
Za wszystko to, Panie
dziękuję dziś Tobie.
Za ludzi mi bliskich
co dają chęć walki
stawiają do pionu
gdy nogi zbyt słabe
za wrogów, co niszczą
lub zniszczyć by chcieli
lecz dzięki nim właśnie
żyć chce się na przekór.
Za kłody, co mnogo
padają na drogę
i inne ciężary
co w dół przygniatają
co dają też siłę
by wstawać i walczyć
Za wszystko to, Panie
niech dzięki Ci będą.

ORKAN GRZEGORZ

Rozszlochało się niebo
Płacze rzewnie nad światem
Serce łka mu z rozpaczą
że brat bratu nie bratem
Że miłości brakuje
Że już nie ma jej wcale
Za to zawiść, złość, zazdrość
mają się doskonale
Drżą mu usta ze smutku
a łzy płyną obficie
na myśl, że tylu ludzi
tak marnuje swe życie
Brną po trupach do celu
Myślą tylko o sobie
Nie chcą wierzyć, że oni
skończą też kiedyś w grobie
Że i oni rachunek
kiedyś zdadzą przed Panem
I zapłaczą, jak niebo
nad życiem zmarnowanym
A deszcz z nieba zabiera
z sobą brud oraz grzechy...
A świat w niebo spogląda
I tam szuka pociechy...

ŚMIGUS – DYNGUS

Siedzi panna zatroskana
Siedzi smutna już od rana
Nikt nie polał tej niebogi
Suche włosy, plecy, nogi
Przecież ładna z niej dziewczyna
więc gdzie powód? Gdzie przyczyna?
By wyjść za mąż mogła młodo
dziś ją polać trzeba wodą!
Czy tradycje upadają?
I zwyczaje przemijają?
Nikt nie wrzuca za płot słomy
Pług w pole nie wyniesiony
Na swym miejscu tkwi wciąż brama
No, a panna nie polana...

ŚWIĘCONKA

Kicnął zajęc do koszyka
lecz tam baran się rozpycha
Z boku kurka pogdakuje
swoje dzieci nawołuje:
„chodźcie, chodźcie tu maluchy
i nie depczcie już rzeżuchy...”
Jajka dziwnie kolorowe
tamte żółte, te różowe
Między nimi babka mała
sól i kromka chleba biała
Szynka się gdzieś zapodziała
o wyprawie zapomniała
Wskakuj szybko do koszyka!
Za nią chrzan biegiem pomyka
Czy już wszyscy są gotowi?
Jeszcze jacyś goście nowi:
bukszpan się powoli snuje
pałak pięknie dekoruje
Ktoś serwetkę na wierzch kładzie
szydełkową- och! Jak ładnie!
Do kościoła wyruszamy
Panu pokłon tam składamy
Już koszyczek pokropiony
i w święconkę przemieniony
Cisza w nim zapadła błoga
Wszyscy zgodnie chwalmy Boga!

ŚWIĘTY MIKOŁAJ

Święty Mikołaju
Brzozowski Patronie
Wspaniałych prezentów
pełne są Twe dłonie
Wspomagałeś biednych
i karmiłeś głodnych
Wślawiłeś się w świecie
tym, że byłeś szczodry
Teraz na nas patrząc
z ołtarza głównego
dobrocią zarażasz
człowieka grzesznego
Uczysz pomagania
bliźniemu w potrzebie
A zapłata za to
czeka na nas w niebie
Bezinteresownie
i anonimowo
dać prezent drugiemu
gdy nie wie od kogo
Wspieraj nas w tych czynach
Nauczaj pokory
Niechaj zawsze słuszne
są nasze wybory
Wyproś nam u Boga
Święty Mikołaju
byśmy się spotkali
z Tobą wszyscy w raju

TĘSKNOTA

Jakaś tęsknota dziś mnie nurtuje
Wielką nostalgię w swym sercu czuję
Za tą krainą, gdzie urodzona
Do niej w snach wraca dusza zmęczona
Gdy sił zabraknie, gdy życie nuży
Gdy obcy klimat coraz mniej służy
Przymykam oczy i widzę wszystko:
Na polu taty świeże ściernisko
Zboże skoszone już leży w snopkach
Siano się suszy w wysokich kopcach
Krowy pod lasem ryczą na łące
Przy między rzędem wierzby płaczące
A po wykopkach dymi ognisko
Czuć już w powietrzu, że zima blisko
Takie obrazy widzę w mej głowie
Czy ich brakuje? Aż nie wypowiem...
Kiedy przed laty stąd wyjeżdżałam
Jak wiele tracę nie rozumiałam
Teraz już tylko łzę ocierając
Wzdycham po cichu dom wspominając.

TO CO WAŻNE

We wrzasku świata
w ciągłej gonitwie
Gdy pieniądz, sława
bogiem się stały
Serce, uczucia
wzbudzają wzgardę
Wrażliwość jest dziś
powodem wstydu
Czułość myłona
jest ze słabością
Zerkam w lusterko
W oczy swe patrzę
I widzę w głębi
rękę matczyną
Choć spracowana
czule mnie gładzi...
Ojca, co z czoła
pot ocierając
Bogu dziękuje
za każdy ranek
Dziadek nad chlebem
czyni znak krzyża...
Sąsiadów widzę
co pomoc niosą
gdy grzmot przecina
niebo sierpniowe
O świecie głośnie:
„Bądź pochwalony”
Szczere „Szczęść Boże”
oraz „Bóg zapłać”
I mszę niedzielną
widzę wyraźnie

Wieś klęczy cała
choć to żniw pora
Z trudem zginają
swoje kolana
Kornie dziękują
za skwar, spiekotę
co złote kłosy
zebrać pozwolą
I wiem jak trzeba
I wiem, co muszę
I dumnie w życie
z wiara wyruszam
Patrzę z odwagą
w oczy prześmiewców
Bo chociaż słaba
jest wola moja
to, dzięki Bogu
mocne sumienie.

WIELKI PIĄTEK

Na Krzyżu Chrystus
umiera powoli
za grzechy nasze
i winy wszelakie
cierpi w milczeniu
z miłością spogląda
na tłum plujący
jadem, nienawiścią...
A my nieczuli
na krzywdy bliźniego
w pogardzie mamy
także Jego rany
w tym pędzie świata
jak małe trybiki
biegniemy naprzód
wprost w ręce zagłady
by tuż nad przepaścią
byle nie za późno
zrozumieć tę prawdę
że szczęście wieczyste
możliwe jest tylko
przez Krzyż Chrystusowy
i cud zmartwychwstania.